

Uguri Kadri: kodokiil olõ-i õnnõ nallategemine

Kae lk 2

Osula käsitüükündlide tegijä Agur ja Reimo

Kae lk 3

Lehmä puhtõ pilli ja pudõliga

Kae lk 4

Võrol kõnõldi väikeisist keelist vahtsõ ao meediän. 19.–20. rehekuul peeti Võro instituudin konvõrentsi, kon kõnõldi väikeisist keelist ja tuust, kuimuudu väiku keele vahtsõ ao meediän silmä paistusõ.

Pildi pääl om arotõlõminõ, kon Laaneotsa Annela, Tánzos Outi, Kõuts-Klemmi Ragne ja Nutovi Mirjam märgotasõ, määndse muutusõ omma meediäpildin perämädsel aol olnu. Arotusõst jäi kõrvu Rahvusringhäälingu korrespondendi Nutovi Mirjami jutt tuust, et paigapäälidse uudissõ läävä õks inämb hinda, selle et nuu omma elävä ja peris uudissõ, määndsit pressi-teedüssist ei saa.

RAHMANI JANI jutt ja pilt

Tulõkil om võro keele nätäl

Võro keele nädälit peetas timahava 5.–11. märdikuuni. Tuul nädäli om egä päiv plaanin hulk võro keele ja võro kultuuriga köüdetüid ettevõtmiisi.

Võro instituudil tulõ võro keele nädäli vällä kats vahtsõt raamatut: Vana-Võromaa laulumängõ raamat «Õnnõkõn siin tsõõri olla» ja Kolga Raimondi luulõkogo «Peo pääl elu hõpõ». Kolga raamadu ettenäütamine om 8. märdikuul Kreutzwaldi majamuusõumin, laulumängõ kogomikku ja sama päälkiräga CD-plaati tutvustas Tarton (8.11), Võrol (9.11) ja Tafnan (10.11) kontsõr-

UL

Räpinä kammõrkuur uut vahtsit lauljit

Räpinä kammõrkuur uut kõiki helürühmi vahtsit lauljit. Proovi omma tõsõpäivilde kellä 19–21 Räpinä muusigakoolin.

Kandidaadi võiva hindäst teedä anda seo kuu lõpuni. Ettelaulmisõs/helüproovis tulõ kiroti koori dirigendile Kadar-piku Tiinalõ tiina224@gmail.com.

Lasõrtsõõr uut tugõjit

Kooni 4. märdikuuni saa Huu-andja keskkunnan tukõ ansambli Lepaseree CD-plaadi «Õnnõkõn siin tsõõrin olla» välläandmist. Ansamblin tegevä ütten Hainsoo Meelika (laul, viiol), Danieli Paul (kitra) ja Täрни Marti (basskitra, lüükpilli) ja näide helükiil jääs perimüs- ja jatsmuusiga vaihõpääle.

Plaadi pääle jõudva Vana-Võromaa laulumängõ vahtsõ sääde, mille perrä saa mängi ja midä passis ja om hää ka niisama kullõlda.

UL

diga ansambli Lepaseree.

Viil om võro keele nädäli kavan opilaisi võro keelen ettelugõmisõ päiv «Kullõ, ma loe sullõ!». Hulga ettevõtmiisi om plaanin Vana-Võromaa latsiaidul ja koolõl.

Kõik koorilaulu sõbra omma nädäli lõpun, 11. märdikuul oodõdu Võrolõ Uma Pido DVD kaejatsilõ, a kõik keelehuvilidsõ saava nädäli seen tetä veebiviktoriini, miä seokõrd pututas süüke ja süümist.

Inämb teedüst saa võro keele nädäli kotsilõ Võro instituudi kodolehe wi.ee päält.

Kuun Võro instituudiga antas pääle plaadi vällä sama päälkiräga raamat «Õnnõkõn siin tsõõrin olla», kon om 60 Vana-Võromaa kihlkundõst ja Sangastõst üles kirotõdut laulumängu. Raamadu om kokko säädnü perimüsmuusik Hainsoo Meelika.

Kuimuudu täpsele vahtsõt tsõõri tukõ saa, kae ligembält www.hooandja.ee/projekt/lepaseree-laulumanguplaat.

Noorõ otsustaja kaesõ tulõvikku

1. märdikuu pääväl kell 10 tulõ Võro täüskasunuidõ gümmaasiumin (Jüri 42, Võro) kokko Võro, Põlva ja Valga maakunna nuuri otsustajidõ osaluskohvik.

Märgotamislavva ümbre oodõtas nuuri ja nuurimiilist, otsustajit ja paikligu elo iistvidäjit. Osaluskohvikun arotõdas, määndse omma parhilladsõ hädä, ja otsitas noist välläpäsämist.

Täpsemb teedüs lingid.ee/osaluskohvik2018.

Mooste rahvamuusigakooli täüskasunuidõ süküslaagri

RAHMANI JAN

Minevä nädälvaihtus peeti Mooste rahvamuusigakoolin täüskasunuidõ süküslaagrit. Säanest laagrit, kon pilli mängitäs ja opitas üüpäiv läbi, tetäs Moosten joba neläs sükü.

«Ku olõt jätnü sälä taadõ pikä tüünädäli, sis om sääne sügüsene nädäli lõpp su muusiguelo üts aasta tippsündmüs,» kitt rahvamuusigakooli iistvidäjä Sildoja Krista süküslaagrit.

A midä sääl laagrin täpsembäle tetäs? «Mängitäs ütstõõsõlõ, opitas üttenkuun vahtsit pillilugusiid. Kiäki ei kammanda ega juhi, tetäs nii, nigu õkva kõgõ parõmbalõ passis,» seletäs Sildoja Krista. «Süküslaagri pand egäüte pillimänguvõimu esieräldiselt proovilõ: ku kavva järest sutat sa kolmõ päävä joosul pilli mängi, mitu luku är opit, kas tahat laagrikavva ka unõtunnõ säädi.»

Süküslaagri tege esieräldises viil tuu, et küllä tulõva pillimängusõbra kavvõmbast kah. «Nii omma joba alostusõst pääle mika pundin Tafnast klubist Sõepõletajad peri pillimängjä,» märk Sildoja Krista är.

Laagrit vidävä kats Mooste rahvamuusigakooli väsiümäldä täüskasunut opjat, joba kooli alostusõst pääle

KOOSAPOJA KADI PILT

Täüskasunuidõ süküslaagri puulpäävähummogudsõn opitarõn opas laagriildisile kats vahtsõt luku Mooste rahvamuusigakooli iistvidäjä Sildoja Krista (keskel viioliga).

majan toimõndava Plaani Reet ja Koosapoja Kadi. «Süküslaagri kõüt rahvast, selle et kõrraldajil om helkämene silmin,» võtt Sildoja Krista laagrijutu kokko.

Opja vannust ei kaia

Mooste rahvamuusigakuul luudi 2012. aastaga sügüse. Alostsõn plaaniti pakku muusigaoppust tuuaigsõ Mooste valla rahvalõ. «Jutu muusigakoolist, miä uut opma kõiki suuvjit, huulmada vanusõst ja pillist, lätš kipõstõ edesi ja no käüdäs mi mano joba Tartost, Võrost, Räpinäst,

Põlvast ja kavvõmbast kah,» seletäs Sildoja Krista.

Muusigakoolin opatas mängmä mitmit rahvapille, innekökkõ tetäs individuaaltunnõ. A tähtsä om ka egäsugumanõ kuunmängmine. Ja pallo käüdäs esinemän, nii kodo-ku vällämaal. «Niisama toimõndami kogokunnan kontsõrtõ kõrraldamisõga, veemi läbi suvõ- ja süküslaagriid, kõrraldami erialapäivi, teemi rahvusvaihõlist kuuntüüd,» kõnõlõs Sildoja Krista.

Parhilla opp Mooste rahvamuusigakoolin kokko 166 esi vannusõn pillimänguhuvilist.

Inämbüs opp pilli joba aastit. «Seltskund om seo, miä meid kokko tuu. Tegemist om maainemisele elotähtsä olõmisõga – muusiga ja tandsu abiga läbikäümine. Elämi peris ello, teemi esi ummi päivi ilosambas,» om Sildoja Krista kimmäs.

Mooste rahvamuusigakoolin oppas säidse perimüsmuusikut-oppajat. Päämidselt tetäs tüüd Moosten, a muusigakooli opikava perrä opitas ka Viimsi vallon Haabneemen. Ja mõnõ pillitunni omma Võro liinan, kon eläs kooli kandlõoppaja.

Valmis sai tulõva aastaga Võro-Seto tähtraamat

RAHMANI JAN

Valmis om saanu tulõva aasta Võro-Seto tähtraamat vai kallendri 2019. aastaga pääle. Seo om joba 30. sääne raamatukõnõ, kost saa kaia tulõva aastaga kallendritähtpäivi ja lukõ umakeelitsit kirätõid ja oppuisi.

Tulõva aasta tähtraamatun om päält kallendriosa viis esi jako. Raamadu juhatas sisse Lukka Ene artikli tuust, kuimuudu perimüstähtpäivi ja pühhi aastatsõõr toetas inemise elämist ja olõmist.

Juttu tetäs võro ja seto kul-

tuuri jaos tähtside inemiisiga, kinkal om tulõva aasta tsõõrik sünnüpäiv. Ummi mõttit kõnõlõsõ Saarõ Evar ja Jüvä Sullõv, sõõgiretsepte jaga Luigasõ Inara.

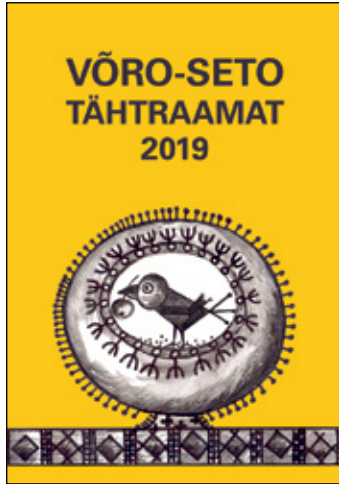
Raamatun om ka pernaasõoppuisi ja kõnõldas maarahva seldsielost Võromaal 1920.–1930. aastil. Viil saa lukõ Kauksi Ülle ja Säinasti Ene kirotõduid vahtsit latsijuttõ ja Panga Milvi, Hänniläse ja Haavaoksa Pauli luulõtuusi. Pääle tuu om juttu käsituüst ja är om trükit hulga sõõgiretsepte.

Nigu perämädsel aol kombõs, lõpõtas tähtraamadu krooniga, kost saa lukõ, midä om viimäd-

se aasta joosul võro ja seto kultuurin vahtsõt ja põnõvat tettü vai vällä antu.

Tulõva aastaga tähtraamadu sääd kokko Reimanni Nele, pildi tekk Aheliku Heili. Tähtraamadu and vällä Võro selts VKKF, tugi Eesti Kultuurkapital.

Tähtraamadu edimäne suurõmb vällätuuminõ om seo pühäpäävä, 28. rehekuul Lindora laadu pääl. Kiä omma kimmä tähtraamaduhuvilidsõ, piäs sääl üles otsma Vana-Võromaa käsituütelgi. Muul aol saa tähtraamatut osta tüüpäivilde Võro instituudist (Tarto uulits 48, Võro liin).

Vahtsõ tähtraamadu kaas.

M Ä R G O T U S

Inemiisile om vaia julgust anda. Kõnõlõmist saa oppi õnnõ sis, ku essümist ei pelgä Kodokiil olõ-i nallatego

UGURI KADRI, Tartu ülikooli meediäoppaja

sugunõ hättä. No kuis ma tii tõsõlõ selges, et mul om tõtõ takah, ku umah keeleh om seeniaoni õnnõ nalla saanu?

Ku sõnno ei jakku, ütlemi ümbrenuka. Puul auru lätt sis seletämise pääle är ja asäga saa-i kuigi kipõstõ edesi. Kotoh ei olõ hätä, a tüü man nakkas tülil tegemä, kõigil om eski tamp pääl. *Acceleration of social time* om nigu selgemb asi ku *sotsiaalse aja kiirenemine*, a kas taa õks om peris sama, ku *ütidse ao kipõmb käük?* Ja ku kullõja arvo ei saa, kas sis om asi mu võro keeleh vai tollõh, et tä ei tiiä ütiskunnatiidüst? Ei olõ aigu märgota, läämi eesti keele pääle!

Või jo pruuki eesti keele sõnnu võro grammatigaga. Tuu om hää küllh, a mu jaos tüküs asi sõs summa minemä, ku eesti keele sõna om kah võõras. *Atestiirmine* vai *moti-viirmine* mu keele pääle häste ei sünnü. Hää tuugi, et ulf asi võro keeleh ei paistu nii ulf.

Mu egäpääväne tüü om aokirändus, opminõ, oppaminõ

ja ütiskunnatiidüs. Peris pallo märkmist om, ku tahat umah keeleh vahtsis värest kõnõlda: *privaatsusseaded, sotsiaal-meedia, ristmeedia, sisuturun-dus, väljundipõhisus, pädevus, õpitulemus, eristav hindamine, ainepunkt, essee...* Kuimuudu no mu-sugudsõ saasi kim-mämbält uma keele pääle?

Mullõ tunnus, et opnu inemiisi – doktoriid ja magistriid ja tiidrüid –, kiä egä iispäiv vai egä hummok auto nõna Tarto poolõ käändvä, om peris pallo. Egäüts umah tiidüseh suur meistri, a võro kiilde näide tarkus ei jõvva, selle et olõ-i huviliidsi. Ma mõtlõ, et huviliidsõ sõitva sama suurõtti pääl Vana-Võromaa ja Tarto vahet. Kuis mi ütstõsõga rohkõmb kokko saasi?

Viku võissi kah julgõmbalt tetä. Normeerit kiräkiil om nigu puujummal – ku essüt, saat koolih katõ vai süväs sinno kommõntaarõh är. Ku saanu no nii, et egä umah keeleh kõnõlõja tunnõssi, et võit kõnõlda, nigu sa kõnõlat, ja kirotat nii, et tõsõ arvo saassi. Mullõ paistus, et ku võro kiil taht ello jäiä, sis om vajja inemiisile edimält julgust anda, ja kiilt uuri ni opada. A määndse neo oppamisinipi vai didaktiga piässi olõma, et kiil õks süämehe jõvvasi? Naabrirahval om peenükese kabla pääl kargaminõ häste är opitu. Kargamist ni kõnõlõmist saa oppi õnnõ sis, ku maahasadamist-essümist ei pelgä.

Märgotus om sündünü konvõ-rendsil «Paigapäälidse väiku keele vahtsõ digiaio meediän» peet ettekandõ perrä.

Jutuvõistlus

Uma Lehe sügüsene jutuvõistlus

Hää lugõja ja kirotaja! Uma Lehe 15. jutuvõistlus om no vällä kuulutõt. Ku sul om rahvalõ kõnõlda mõni põnnõv, lustilinõ vai hallus õkva elost peri jutt, saada tuu Uma Lehe jutuvõistlusõlõ. Parõmba kirä-tükü saava avvohinna ja hää jutu trükümi lehen är 2019. aastaga joosul.

Võistlusjuttõ sordi:

1. Periselt elon juhtunu nalalinõ vai tõsinõ lugu

Lugu, miä om olnu kas nalalinõ, oppusõga, saatustlik vai muido ummamuudu. Juhtunu näütüses kolhoosin vai sovhoosin, vai sis täämbädsel aol, näütüses pulstipoodin. Vai mõni latsõjä mälehtüs, näütüses suurõst magusaisost rassõl aol. Vai lugu hääst koolioppajast, kiä umma tüüd häste tekk. Vai õkva eelä juhtunu asi. Pääasi, et lugu põnnõv lukõ olõs.

2. Lugu, midä periselt es juhtu

Mõnõ luu omma tegünü inemise pää seen: nättü unõn vai määndsestki juhtunust asast edesi mõtõldu, kuimuudu olõs võinu olla. Mõnikõrd ei saaki periselt arvo, om taa lugu juhtunu vai vällä mõtõldu. A lugu om jo iks olõman, kasvai kirotaja pää seen. Peräkõrd om hää lugu?

3. Luudusõ vägi

Lugu tuust, kuis luudus om umma võimu näidänü. Inemine või säädi, a ilm vai luudus tege iks umma. Hää olõs, ku kirän olõs, kon liinan/külän ja talon lugu juhtu.

Teema om vällä pakutu kuuntüün Eesti Rahvaluulõ Arhiiviga.

Inne luu kirotamist lugõgõ läbi seo oppus:

Egä inemine või saata võistlusõlõ kooni kümme juttu. Jutt ei või olla inne mõnõn tõsõn lehen vai raamatun är trükit ega internetti üles pant. Lugu võinu olla mõistliku pikkusõga, mitte pikemb ku üts arvudilehekülj (3500 tähemärki, 700 sõnna). A või ka lühembä jutu kirotu.

Ku pään om hää jutt, a saa-i vai mõista-i taad kirja panda, sis kõlistagõ tel 782 2221 vai 5692 2841. Märgimi vällä, kuimuudu lugu iks kirja saanu.

Egä jutu mano kirotagõ kim-mähe uma nimi, aadrõs ja telehvoninum-mõr! Ku tahati, et lehen trükitäs ti tõnõ (vällä-mõtõld) nimi, kirotagõ tuu suuv eräle luu lõppu.

Oodami juttõ nikani ku 23.11.2018. Jutu saatkõ info@umaleht.ee pääle vai Uma Leht, Tarto 48, 65609 Võro liin). Tunnissõna: jutuvõistlus. Parõmbidõ juttõ kirotaja saava preemiä. Kõik kirotaja saava tenõtähes Võro-Seto tähtraamadu.

Terävät sulgõ!

PULGA JAAN

Põnõvit kokkosaamiisi sügüsedsel hingiaol

Inemise miil taht vahepääl lahutamist. Esieränis parhillatsõl pümmel aol. Hää viis tumõhõmpi mõttit pääst kavvõlõ saia om tutvidõga kokkosaaminõ.

Minevä nātāl peet hõimunātāl tõi mullõ põnõvit kokkosaamiisi vanno ja vahtsidõ tutvidõga. Noist üts esierälidsemb oll Taŋnan, kon nāi ja kuuldsõ nuurt udmurti Anfinogenovi Bogdani. Timä om umal maal väega kuulsa luulõtaja ja bändimiisi, kiä kirotas riimin ja rütmin luulõt, miä rahvalõ häste pääle lätt.

A päält luulõtajatüü tege tä ka tüüd nuuriga. Näütüses om üts timä tegemiisist Udmurdimaal andõkidõ latsi suvõlaagri kõrraldaminõ. Jah, just nimelt laagri anniga latsilõ. Ku tuud kuuli, mõtli, et meil Võromaal pidänü kah midägi säänest olõma. Vast tulnu niimuudu kostki vällä mõni nuur uman keelen luuja.

Säändse mõttõ tulõva sis, ku kuulõt ja näet, midä muialpuul tetäs. Ja ku tahat maailma laembalt nātä, tulõ vahepääl tõisiga kah kokko saia.

Seo nädäli lõpun, 28. rehekuul om kõigil hää võimalus vanno ja vahtsit tutvit nātä. Tulõ jo Lindora laat, kohe vuur kokko rahvast siist ja säält nukast.

RAHMANI JAN,
Uma Lehe päätoimõndaja

UMALEHT

Tulõ vällä egä katõ nädäli takast neläpäävä.

Toimõndusõ aadrõs: Tartu 48, 65609, Võro liin

E-post: info@umaleht.ee, tel 78 222 21

Kodoleht: umaleht.ee

Mofovihk: facebook.com/umaleht

Päätoimõndaja: Jan Rahman, tel 56 922 841, jan@umaleht.ee
Abitoimõndaja: Kaile Kabun, info@umaleht.ee
Keeletoimõndaja: Laivi Org, laivi.org@wi.ee
Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster, latsinukk@umaleht.ee

Uma Lehe toimõndusõ kolleegium:
Tiia Allas, Külli Eichenbaum, Aapo Ilves, Kaido Kama, Ülle Kauksi, Rainer Kuuba, Evar Saar.

Välläandja: SA Kultuurileht, kl.ee

Tellmine: Express Post AS, tellimine.ee, tel 617 7717

Sügüsest tervüsepraavitust ja api luudusõst ja rahvaperimüsest

Ravitsõminõ

Ku mi latsõ ollimi (tuu oll minewä saandi keskpäiku) ja haigõs jäimi, sis imä tohtõrd meid maarohtõga, midä timä imä tälle ollõ opanu.

Ku ollimi külmä saanu, sis panti tsukrutükü pääle paar tsilka eederit vai hõfovat ja mi pidimi tuu tsukrutükü är nutsutama. Sis viil panti sinebipulbrit ihokuuma vette ja mi pidimi ummi jalgu sääll lämmistämä.

A ku jo kõhā tull, sis määriti rinna pääle hanirasva ja ku tuud es olõ, sis harilikku tsiarasva, kohe raputõdi veidikese sinebipulbrit pääle. Rasva pääle panti pergamentpapõr ja tollõ pääle viil lämmi käterätt. Sis viil, ku kardokit keedeti, kästi toda tossu sisse hengädä.

Ku kurk oll vallus, sis anti juvva kuuma piimä miiga, ja ku mett rohkõmb oll, sis anti luitsaga kõvva mett ja kästi aigupite är nutsuta.

Ku noho es taha perrä anda, kiitse imä kanamuna är, pandsõ nõnarāti sisse ja mi pidimi noid katõl puul nõnna näo pääl hoitma, kooni muna är jahtu. Ja nii mitu kõrda päävän.

Ku ollimi talvõga närväs jäänü ja keväjä väsimine pääle tull, sis aiõ imä meid ilosa ilmaga vällä mõtsa viirde jalotama ja käskse meil pedäjäkasvõ jürrä, et nuu andva kihäle jõu-

du mano. Ku jo vahtõ ja kõo mahla naksi juuskma, sis oll jõujuuk umast käest võtta.

A ku kostki nahk katski lätõs vai üles paistõf, sis panti raud-roho vai kapsta lehte pääle. Ku oll vähä suurõmb haav, sis pitsitedi tuu kokko, panti vahtsõnõ linanõ rõivatükk pääle ja haav kasvi esi kinni.

Ku oll kõtutõbi, sis andsõ imä pitsiga ummatettüt tedremaranatinktuuri, ja ku kõtt valla, sis pipraviina. Ega tuud anti õnnõ veidikese, viis kooni viistõist grammi kõrraga.

Ja ku mul pümmesoolik val-tama naas, sis es vii minno kiäki tohtri mano. Imä aiõ soola kotin nii kuumas, et kannahf haigõ kotusõ pääle panda ja nii rohitsõdi minno mitu päivä üt-tejärke, kooni valu är kattõ.

Kaemalda säändsele ravilõ jäimi kõik ello ja pümmesoolik um mul täämbädseni alalõ.

Vanastõ es olõ egä kõrd arsti ja rohto käeperäst võtta, selle olli inemise opnu vähämbit häti esi ravima. Olõ õs massiniit ja tii olli sügüse nii muadsõ, et es päseki läbi.

A prõlla um kõik arstiabi ja kiirabi kätte saia ja inemise läävä egäsugutsidõ hätiga, ka väiku nohoga tohtri mano. Ime sis, et järekkõrra umma pikä ja tõsitsidõ asjuga piät kavva umma aigu uutma.

URMI AILI

Mii egäpäävädse taimõ

Om imestämiväärt, kui veidü eestlane tund uma koduümbrusõ luudust – taimi ja luumõ. Luumõ om veidü, noid iks kuigi tuntas, aga taimi tundmisega, mullõ pais-tus, lätt asi järjest hullõmbas.

Ildaaigu panti telesaaton ülele targalõ ette kolmõ taimeleht – pojeng, angõrvass ja püdselõ – ja küsüti: määne naist om süüdäv? Pääle pikkä märgotamist valisi tuu kodanik pojengi, tähendäs: tä ei tunnõ ei taimi ega esiki lille.

Mõni aig tagasi ma soovidi ülele tutvalõ, kel kõtuga vaiv, et juu türnpuukooro tsäid. Tekk suurõ silmä: määndsen riigin tuu imepuu kül kasus? Kasvi tegelikult timä maja takan kraaviperve pääl.

Mõnikõrd pandas määnegi seltskond ütlemä Eesti ravimtaimi nimmepeite. Sääll om asi eriti hallõ: mõnõl üt-sikul tulõ miilde vehverments, aga mille vasta tuu avitas, tuust ei tiiä kiäki midägi.

Ei olõ viil kuulnu, et kiäki olõs nimmanu võiuililli. Tulõ miilde, et hulk aastiid tagasi pruuvõsõ ma ülele muidu ersä vaimuga mehele sisse süütä võiuililli salatit. Es lähä kõrda. Miis selef umma är-ütlemist tuuga, et võiuililli

süümine käübev timä au pih-ta. Või-olla tõtõstõ, mehest sai perän kolhoosi esimiis.

Sääll oll ka tõnõ miis, kiä joba oll kolhoosi esimiis – tuu kül sei. Tuu tõnõ miis eläs siiamaani, kuigi oll edimädses üle 10 aasta vanõmb. Edimäne miis matõti auga maha.

Põrõlt om tegünü häste palflu murupügäjiid. Ümbre elämise külvetäs määnest-ki kõrrõlist, parembal juhul nurmikak, ja nakatas tuud väsumäldä kombõl pügämä. Ma olõ mõnõ käest küsünü, milles nimä ei lasõ kasuda vanal hää Eesti murutaimõstikul, tuuga jo veidemb vaiva. Imestedes. Et määnes tuu viil om. Ma sis loe mõnõ taimõ ette: linnurohi, murukummõl, tiileht, muru-nurmikas, valgõ ristikhain. Tulõ vällä, et pääle valgõ ristikhaina muud eriti ei tun-tagi. Aga kõik tundva huvvi, kuimuudu kasvatõdas õigõ Englise murru.

Ma olõ noidõ käest küsünü, et kas näil om plaanin naada golfi mängmä vai naasõ-lat-siga vutti taguma. Tulõ vällä, et ei midägi säänest. Või-olla tahetas rahvust vaheta, määnegi põhjus piat jo tuul Englise muru kasvatamisel olõma.

Mõnõ küsüse mu käest, kon ma opsõ taimi tundma. Ma ei mõistaki õigõlõ vasta-

Käsitüükündnlide tegijä Osulast

RAHMANI JAN

Esä Feodoril, kiä om küländ tunnõt tegeläne vinne kirändusest, oll' üts unistus. Tä unist', et täl võinu olla Samaaran väiku kündlevabrik. Piaaigu säändsesama unistusõ omma teos tennü Ani Reimo ja Piirisilla Agur, kinkal om väiku kündle-koda Võromaal Osulan.

Kaabsoo firmamärgiga kündle omma Võromaal ja muialgi joba küländ tunnõdu. Nime ummilõ kündlile panni mehe kotusõ perä, kon kündletegemine käümä lätš. Tuu om väiku Kaapsuu külä Osola lähkül, midä täämbädsel pääväl eräle küläs ei peetägi. «Taa nimega tahtsõmi inemiisile näüdädä, et ka keset mõtsa om võimalik midägi tetä,» kõnõlõs Piirisilla Agur kaubamärgi saamisluust.

Mõtõ kündlit tegemä naada tull' näil 2015. aastagal, ku tuukõrdnõ Sõmmõrpalo vallavalitsus kuuluf vällä meelüssekonkursi. Sinnä konkursilõ tetti edimäde kündle, mis es taha külh häste palla, a ummõhtõgi oll' huvi kündletegemise vasta üles herätet. Edesi naksi nä uurma, kuimuudu ja mis matõrjaalist saanu tetä säändsit kündlit, miä es haisanu ega ajanu tahma ja nännü ilosa vällä. Tuu otsmisõga jõuti kasvusteariini mano. Kasvusteariiniist tetü kündle palasõ niimuudu, et jätvä hindäst perrä topsi muudu võrgulidsõ saina.

Tuu om kül hää matõrjaal, a tuust om küländ rassõ kündlit tetä. Säändsit kündlit tetäs muial ilman kah, a kiäki ei ütle, kuimuudu täpsele. Nii tull'gi edimält tükk aigu pruuv, kuimuudu kõrralidsõ

RAHMANI JANI PILDIT

Kündletegijä Ani Reimo ja Piirisilla Agur uman kündletarõn Osula külän. Rioli pääl om nätä esi värv ja kujoga kündlit, midä tan tetäs.

kündle vällä tulnu. «Edimäde kats kuud pruuvõmi, sulatimi fööniga kündlit vormist vällä, inne ku retsepti paika sai,» seletäs Piirisilla Agur.

Edesi tull' kaia, kon ummi kündlit müvvä saanu. Käsitüü tegijile om hariligult laat sääne kotus, kon umma tüüd paku. Nii säädsevä ka Agur ja Reimo sammu laadu pääle. «Edimädsel kõrral, Uma Pido käsitüülaadul Põlvan, väega suurõ huuga es lää. A järgmäne kõrd, Võro perimüstandsu festivalil, ostõti kõik kündle är. Inemiisile miildüse naa värv ja tuu, et ei aja tahma,» tulõtas Piirisilla Agur kündlemüügi alostust

miilde.

Laadu pääl käävä kündletegijä siiämaani, inämbüs Kaabsoo käsitüükündlit müvväski laatõ pääl. «Laada andva koskil poolõ müügist. Edesimüüjä möövä 20% mi kaubast, ülejäänü ostõtas är õkva tüükuast vai veebipoodist. Veebipoodi müük käi esieränis kõvva aasta lõpupoolõ, ku inemise kingitüisi otsva,» seletäs Ani Reimo.

Matõrjaali kündlile tegemises telvõ Osola kündlemeistre vällämaalt. Kasvusteariin tulõ Malaisiast, taht Saksamaalt ja värv Hollandist. Et matõrjaali omma kalli ja tegemine võtt aigu 24 tunni, om ka valmis

kündlil küländ kõrgõ hind. Ani Reimo kõnõlõs, et ostja saava tuust väärtüsest arvo ja hinna üle pallo ei nurisõ.

Siiämaalõ ei olõ kündleäri tegijile viil kasumit toonu, a seo aasta lõpus loodõtas joba nulli saia. Kaabsoo kündlile ostjit tulõ õks mano ja joba omma Agur ja Reimo saanu võtta hindä kõrvalõ kündlit tegemä ka üte tüülise, et jõudnu rohkõmb är tetä.

Määndsit kündlit täpsembäle Osulan tetäs, tuud saa egäüts uuri tegijide käest mõnõ laadu pääl. Näütüses seo pühapäävä Lindora laadun Vana-Võromaa käsitüütelgi all.

Kaabsoo kündle.

Vana pilt kõnõlõs

PILT VANA-VÕROMAA KULTUURIKUA MUUSUMIST
Tudõng Voolaisõ Paulopriit.

Näütemäng maa-jumala pojast

1933. aastaga 20. rehekuu aoleht Võru Teataja kirotas ütest põnvõst näütemängost, miä tuul aol valmis sai. Näütemängo kirotaja oll' Rāpinäst peri kirāmiis Voolaise Paulopriit.

Kolmõpildilidsõ näütemängo tegemise sünnüse Lutsi

maarahva kesken Latgalen 40 aastakka tagasi, tuu tähendäs sis 1890. aastil.

Tuul aol käve Lutsin rahvaluulõ-uurja Kallasõ Oskar. Säändse suurõ mehe tulõk pand' lihtsä rahva imehtämä. Suurmiis kõnõl' maavärgist, es aja muud usujuttu, es lüü ristimärki ette, a iks paigapäälidsõ usuja võimumehe avvosti tedä ja aiva timäga pikki juttõ maaha.

Lutsi rahva suun muutu Kallasõ Oskar mütoloogilidsõ inemises, kinkast kõnõldi egäsugumaidsi jutussit. Osa pei tedä nõias, osa kuningapojas.

Näütemäng, minkast lehelugu kirotas, kõnõlõski noist imejutõt, midä Voolaise Paulopriit kokko om kõranu.

Näütemäng om kirotõt katõn keelen: üts tävveligult lutsi keelen ja tõnõ eesti keelen, kohe om sisse pant hulga lutsi keele sõnno ja ütlemiisi.

Aoleheartikli märk viil är, et näütemäng passis esieränis hõimupäävä näütemängos ja säändsist om siiämaani suur puudus olnu.

RUUSMAA ARTHUR

Taľna Võro seldsi kuunkäümise huuaig lätš käümä rehekuu alostusõn

RAHMANI JAN

Taľna Võro selts tuu neli kõrda aastan kokko Taľna ja Harjumaa võrokõsõ, kiä tahtva kuun kävvü, tõnõ-tõist nätä ja külälidsi külõlda. Seo sügüse edimäne kokkosaaminõ oll' 7. rehekuul, külälises oll' Uma Lehe toimõndaja.

Liikmit om Taľna Võro seldsil 100 ümbre. Kokkosaamiisil käävä umbõs poolõ. «Taa om sääne rühm, mis om mõtõldu Harjumaa ja Taľna võrokõisi nätä ja lihtsäle võro keeleh kõnõlda. Kullõlda külälisi – egä kõrd om meil küläläne, kes om Võromaaga kõüdet vai peris Võromaalt. Ku küläläne om är kullõldu, tulõ ütime kohvi-juuminõ,» seletäs Taľna Võro seldsi iistvidäjä Nopri Tea.

Kuun käu Taľna Võro selts Taľna keskliinan Sakala uulitsan, kon om kuunkäümise ko-

RAHMANI JANI PILT

Seldsi kokkosaaminõ 7. rehekuul. Suvitsist tegemiisist and rahva iin arvu seldsi juht Nopri Tea.

tus ka tõisilõ kultuuriseltsle. Kokko saias neli kõrda aastan. «Ei olõ vaia väega tihtsäle kokko saia, inemiisil om muud tegemist kah. Meil om nii: rehekuu, jõulukuu, urbõkuu ja lehekuu edimäne pühapäiv kell kats. Lisas om jõulupido ansambli ja jõuluvanaga,» kõnõlõs Nopri Tea.

Päält suurõmbidõ kokkosamiisi saava tegüsämbä Taľna võrokõsõ üten lüvvä huvitegevüsen. «Meil om kolm

huvitsõõri. Kõgõ rohkõmb om hindäle nimme tennü naisi lauluansambli Liiso, kes võtt ossa Võromaa tähtsämbist ettevõtmisist ja käüse tan Taľna liina pääl ja Harjumaa kah üles astman. Sis om meil naisi näpotüütsõõr Nopõ Näpo, timä tege meil egä lehekuu näütuse. Ja sis om näütetsõõr Tungel, tuud vidä Valgu Jaanis, filmimiis,» tutvustas Nopri Tea Taľna võrokõisi seldsi päämiidsi tegemiisi.

Haigõmaja

Pikkä aigu trauma-punktin tüütänü
URMI AILI tulõtas
miilde, määndsit
juhtumiisi täl
meditsiinitüün ette
om tulnu.

Tahtsõ kraanajuhis, a lätši vannokodo

Mul oll' hädäste kortinat vaia ja loi aolehest kortinaga tüükuulutuisi. Vanastõ oll' iks nii pallo tüükotussit saia, et terve lehe tagomanõ külõ oll' kuulutuisi täüs.

Mõtli, et lää kraanajuhis. Sää lubati kõigi mugavuisiga kortinat. Lätši sis ülebä mano, kõnõli jutu är. Mul kästi tuvva tohtri käest papõr, et olõ iks terve mõistusõga, ja nägemise kotsilõ kah papõr, et kellelegi kraana külest midä päähä ei lasõ sata. Mõistus üteldi õigõ kõrran olõvat, a nägemise kotsilõ üteldi, et lähküle ma külh näe, a kõrgõst kraana otsast jääs kaemist veitüs.

Ega sis midägi, loi mugu kuulutuisi edesi ja lõudse, et vannokodo um meditsiiniõtõ vaia. Kortin oll' kehvä külh, üts tarõ ja tuugi ahoga küttä ja katskidsõ ussõga. Võti sis tuu tüü ja kortina vasta. Parõmb iks ku mitte midägi.

Vannokoton umma targa inemise

Näüdati sis tüü kätte. Midägi hullu es olõ. Roho jaka, mõnõ haava rohitsa ja egä päiv inemiisi kaeman kävvü. Kokko oll' sada katskümmend vanainemist. Üts kõrd oll' sängühagit, tõnõ säändsit, kinkal kõndmisõ man api vaia, ja kolmas kõrd säändsit, kes hindäga toimõ saiva. Ma iks mõtli, mille säändse inemise umma vannokodo tuudu vai tulnuva.

Kõgõ rassõmb tüü oll' kullõminõ. Nä kõik tahtsõva mullõ umma eloluku otsast lõpuni är kõnõlda. A mu tüüpäiv oll' kümme tunni – tuugi üle päävä – ja muud tüüd oll' kah vaia tetä. Ku aigu oll', sis iks kulssi.

A targa oli külh nuu vanainemise. Ma es olõ viil kolmõkümmendki täüs ja õkvalt oppusõs oll' näid kullõlda. Ega kõik oppusõ es jää miilde ja es piä vast tarvilikus kah miilde jättä. Kae, ku seon iän piässi säändsen kotussõn tüütämä, sis kullõsi külh hoolõga.

Kuis ma traumapunkti tüüle lätši

Käve sis tõist kõrda meditsiini-koolin ja opsõ velskris. Ütskõrd, ku oll' praktikal traumapunktin, kutsõ minno sinnä tüüle mu vana koolisõsar, kes sääls esi tüüf.

Kõrvalt kaia tundu tüü huvitav ja võti tuu pakmisõ vasta. Esi pelksi külh, et ma ei mõista jo kipsigi tetä. Perän tüü man sai selges, et tuu kipsi tegemine oll' müiõ asjo man viil kõgõ kergemb. Tüü oll' mu läbemäldä loomulõ õkvalt paras, olõõs ikäv. Egä päiv oll' esimuudu ja üüst ma ei kõnõlõgi. Nigu tohtri esi ütlivä: üü umma tan kuuma, esieränis suvõl.

Lehmä puhtõ

LIIRA SINGA

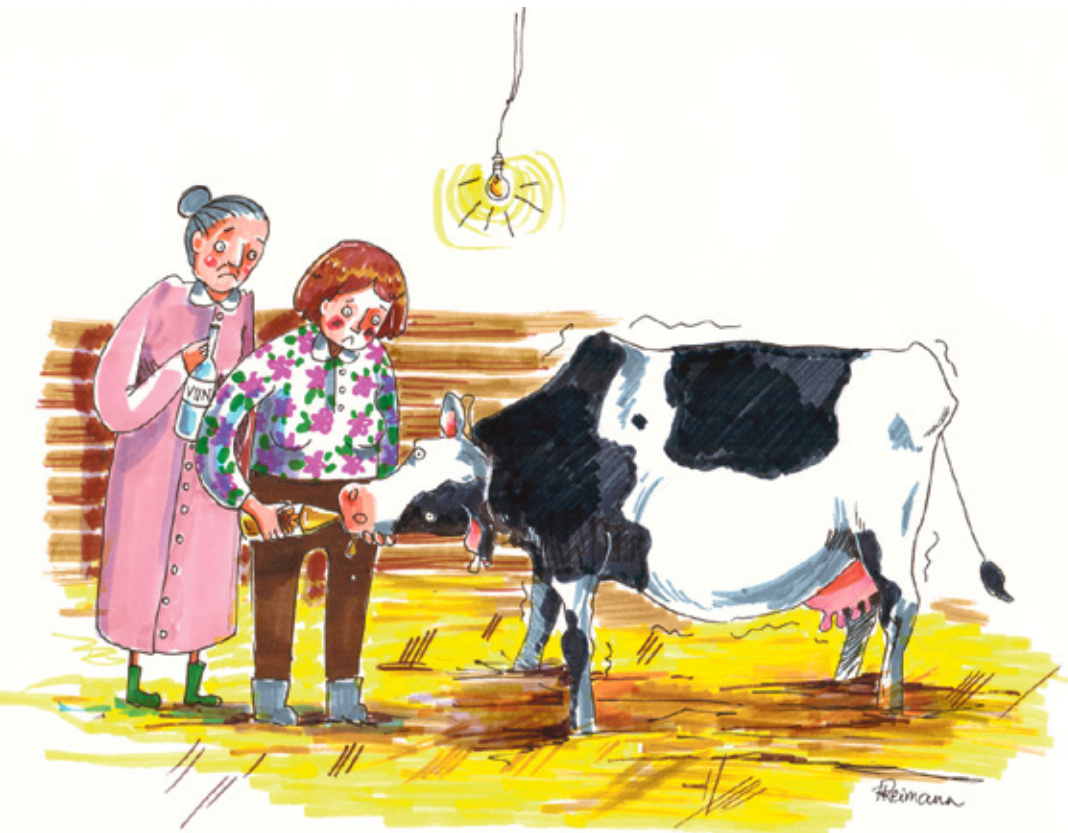
Seo lugu juhtu 1986. aastagal Rammuka küläh. Tuul aol tüüdi ma liinah, a imä tädiga elli maal ja pei ka muidogi lehmä. Nädälivahetusõl käveni uma perrega näil abih.

Sügüsisist tädi roitsõ kõgõ lehmäga ümbretsõõri. Koh olliva halõmba hainalapi, säälassõ tä lehmäl kõtu täüs süv- vä. Ütskõrd ristikhaina ädälät, a tuust pahandusõs avif.

Memm vinnaš külh lehmä kodo, a eläjä kõtt olf punnih katõlõ poolõ lakja. Selgele nätä, et täüs mis täüs. Sõs joodimi imäga pudõli pääv- lilliõlli lehmäle sisse, es avi- da. Elläi kapõrd õnnõ jalgu pääl. Sõs joodimi sisse as- onigu viina, tsipakõsõ nigu tõmmas tagasi, a peräh õks avida-s tuu kah.

Ütekõrraga sattõ lehm nigu mürähti pikäle, jala tillile, silmä punnih pääh. Nii sõs mi lehmäkene ollgi siist il- mast lännü. Ikimi külh, a mis tuu inäp avif.

Kõlistimi tõpratohtrilõ. Tuu pidi tsehkendämä akti kindlustusõlõ. Suurõ uutmi- sõ pääle joudsõgi tohtriherr peräle ja ütelf, et säädüs näge ette inne matmist lehm la- hasta. Meil imäga olf miil nii haigõ, et tuud tseremooniat inäp kaia es jovva. Annimi tõpratohtrilõ pudõli kangõm- ba kraamiga, et tuu viimäde

REIMANNI HILDEGARDI TSEHKENDÜS

tüü är jätäsi.

Tohtriherr täütse sõs akti ja timse mu mehega tuud «hääd» kraami.

Niikavva kutsi ma pökatsiga naabrimehe, kiä lehmä mõtsa vidi. Esi lätsi lapjuga takah. Ma es jövva viil mõtsanigi, ku pökats jo tagasi virof. Kääni kah sõs otsa ümbre ja lonksõ kodo. Tulf vällä, et naabrimiis tahtsõ

kah lehmä puhtil jagonik olla ja selle sääne kipõ tulõk. Tä olf kõva pillimiis kah, haardsõ kotost «kortsu» ja juusksõ puhtilõ. Ku ma kodo joudsõ, kumard tõpratohtri joba minno tands- ma. Es taha timmä pahanda ja keerotimi valsi maaha.

Tohterõ küsse naabrimehe käest, kas tä õks matsõ lehmä maaha. Naabri naardsõ vasta,

et kos tä sõs matsõ, kül võsuh tsirgu tsaunva. Tõpratohtri ütelf, et kimmähe piät mat- ma. Naabrimiis sis võlssõ, et är sai matõtuski, inne ollõv nallä tennü.

Nii sõs peeti puhtit edesi. Ildampa lätsimi mehega leh- mä matma, a es olõ eläjast muud perrä jäänü ku sarvõ ja sõra.

Kõrralik keretäüs

Lelläl olle üts väega huvitav riistapuu, minka tä topsõ tubakat pabirossihülisi sisse. Ma olli tuust väega huvitõt ja õks nõnnapiten man.

Päält kooli lätsi viil mõnõs tunnis karja. Põllu olli koristõdu, sõs olf karja kah kergemb kaitsa. Ma võtsõ kõögikapi suhvlisist peotävvve pabirossõ kah ütlen, et sõs naabripõis- kõsõga är pruuvi, kuis om.

Aimi naabriga kafa kokko, a karah olle hoobis naabriprika.

Sis ma pandsõ pabirossi palama nigu täüsmiis kunagi. Paksõ «daamilõ» kah, kiä kai minno halva näoga ja ütelf: «Hindäl tatt ripakilõ ja kõrvatagudsõ likõ, mängit täüsmiist!»

Ma pahasi är ja lätsi karaga muialõ. Suidsõ kisksõ õks kõik är.

Õdagu, ku karja kodo ai, tulf imä mullõ vasta ja kõnõlf, mis minno kotoh uut. Paistu, et timäl olf minost nigu hallõ. Üle- jäänü maa astsõ eläjide takah nigu surmamõistõt – sammu olli väega rassõ.

Esä joba uutsõ laudaussõ

man: «Võta püksi maaha! Tiiät külh, mille iist ma sinno karis- ta!»

Saiõ õks kõrralidsõ triibu tagaotsa pääle. A ma olli vak- ka, õnnõ silmävesi juusksõ. «Et sjoo olõs viimäne kõrd!»

Es avita esä sõna midägi: õks opsõ suidsutamisõ selges. Saiõ mitu kõrd maaha kah jätüs, seeni ku periselt õnnistu.

Takastperrä mõtlõ, et tuu keretäüs olf mul iks periselt vällä teenit karistus.

OLESKI VILLEM

Maolda nali

Mõni nali om nii maolda, et aja peris naardma. Toimõndaja om üte säänd- se siia vällä valinu.

Miä või juhtuda sis, ku sügüsedsel aol maja küttesüstem katski lätt

«Ott, tulõ ruttu kodo, radiaator tsilgus!» kõlistas naanõ ralli- miis Tänaku Otilõ.

Et olõs keskkunda ja tüüd

Nüüd, hää inemise, olõs veidükese api vaia. Elo- rikkusõ eräkund tulõ avita är luvva. Tuujaos om näil 500 inemist vaia kokko saia, aigu om väe- ga veidükese perrä jäänü ja egäüts saa seo man hindä võrra avita.

Parhilladsõ saisuga omma tulõvidõ riigi- kogo valimiisi lavva pääl õnnõ viledsä va- riandsi. Keskeräkund – sotsi vai Reformieräkund – EKRE, kohegi vaihõlõ sääd hinnäst viil mõnõ kotusõga Esämaa ja või olla, et ka Eesti 200. Edimäde- ga koolõsõ kõgõpäält ettevõtõt ja sõs inemine, tõsõga koolõs inne inemine ja sõs ettevõtõt. Esämaa laul õnnõ hosiannat nigu õks, nõst trahvõ ja sais kõvõmba kõr- ra iist, tuu tähendäs, et lask, nigu õks, tühä persega piiru. Eesti 200 om kahõs viil midägi täv- veste segäst. Pääle Reinsalu, kiä ots vahtsõt tüükotust, kon umma piidsapoliitikat edesi aia.

Mullõ lätt keskkunnateemä väega kõrda, ma olõ luudusõn suurõ osa umast aost ja ma tiia, et illos luudus ei tähendä õnnõ päävaminengit ja -nõsõmist. Seo, mis om inne ütsäkünnendit mi maal perse kääneti, om suurõst luust persen seenimaani, vaht- sõt jamma tulõ kõik aig mano ja midägi ei muutu nii kavva, ku ei olõ iinotsan inemiisi, kiä saisu õigõlõ hinnada mõistnu. Hääd om kah juhtunu, a ku kaia, ku pallo aigo lätš, et Sindi pais maa- ha saasi võetus ja Pärno ku Eesti

RUITLASÕ OLAVI, propagandist

võimsamb lõhekalaja- jõgi inneskõidses saasi tettüs, sõs kujotagõ ette, ku pallo lätt egä järgmäde tarviligu sammu pääle. Ja ku üts asi peräkõrd kõr- da saa, sõit säält läbi joba Rail Baltic ummi tselluloosivagonidõ- ga. Andkõ no andis, a keskkunna-asjoga ei saa liiku tassakõistõ ja

rataskaari nigu täi likõt m...i pite.

Seo, mis Peipsi ja Lämmä- järve ammõtõidsõn kalandusõn sünnüs, om üts otsalõppõmada majanduskuritüü. Kõrra antas määnegi keskkunnaammõtnik kohtu- te säädüsevastalidsõlõ ka- lalõ papridõ tegemise iist, antas kolm aastat ähvärduisi ja kõik lätt vannamuudu edesi. Samma- muudu mõtsandus. Suumlaisil om hulga mõtsa, a millegiperäst nä ei rao umma maad lakõs. Nä ostva puu sisse ja mõövä pääle tüütlemist vaheltkasuga edesi.

Peris nii jah ei saa, et piämi umma luudust üllen ja ei tii mää- nestki ettevõtõlust. A om nii väega vaia, et Tuumpääl olõs inemiisi, kiä avitasi tuu piiri õigõ kotusõ pääle tõmmada. Nii et inemiisil olõs nii keskkunda ku tüüd. Mul- lõ om üteldü, et jah, lännü Elorik- kusõ inemiisiga kokko, a sääll om tuu Talvik. No ja mis sõs, ma olõ Talvikuga kah kunagi kõnõlnu. Tävveste normaalnõ miis.

Et olõ inemine ja mine panõ hinnäst kipõstõ kirja. Väega pallõ. Mu peräst, hindä ja ummi latsi peräst.

Tossu Tilda pajatusõ

Sannapidol ilmast

Minevä aastasaa 70–80ndil aastil olf egäl hindäst luku pidäväl asotusõl kongi vii vee- ren uma sann, kon sai korgit külälhidsi vasta võtta vai sis kambakõisi pito pitä.

Ei olõ täpsele meelen, kas olf kinkagi juubõl vai mõni muu ettevõtõminõ, a jäl olf põhjust sanna küttä ja söõgi-viina pai- ga pääle vitä.

Pia olli tuuri üllen ja puhkõ- ruum mihi kõvva juttu täüs. Peräkõrd kõnõli mehe õnnõ all- puul napa nallu. Naasõ, kes olli kah sääll, kannati edimält nuu nallä är. A sis nõsti nä hellü, kas tõtõstõ ei olõ inämb muust mul- gata. Kõnõlgõ parõmb ilmast!

Säändse jutu pääle jäivä mehe vakka. Nika ku kõgõ kõvõmbal jutumehel sõna jäl suust vällä tulli ni tä ütelf: «Kõ- nõlõmi jah, kes kõgõ kavvõmb om pidänü ilma olõma!»

Elo perän perismunnõ

Ma kuuli raadiost, et Eestist piät saama nutiriik ja mahhe- riik. Tuu om jumala õigõ. Tah Kagu-Eestih om tuuga joba pääle naatu. Ku mõtõlda mun- nõ pääle. Vanno kanakasva- tuisiga om lõpp, kana viiäs är tapalavalõ. A vahtsit kanalau- tu saa-i ehitä, selle et inemise omma joba marru aedu.

Taa kotussõ pääl tulõgi mängu nutiriik. Ku innembä osti targa

Tsukrukrati

Nuil inemiisil, kes olli latsõ pääle sõta, om häste meelen, ku rassõ olf tsukrut saia.

Ütel imäl õnnistu pekulandi käest terve kott osta. Kott saisõ tarõn saina veeren. Kotisuu olf kimmä sõlmõga kinni tõmmat, et latsõ valla es saanu võtta.

Imä pand tähele, et üts koti nukakõnõ olf likõ. Mõtõlf, et kott om maan niiskõs lännü, ja nõstsõ tuu tooli pääle.

A vahtsõl pääväl sama lugu – koti nukk iks likõ. Sis sai imä arvo, et tsukrukrati olli man käünü.

Perren kasvi kolm väikeist last. Imä mõtõlf, et tervet kotti nigunii ei jövva nä tsukrust tü- häs nutsuta. Suur makõhädä olf latsõ kavalas opanu. Olku pää- le, tark vanõmb säändse asä iist latsilõ vitse ei anna.

Seo jutu kõnõlf üts tuukõrdnõ tsukrukraat umalõ tütrele.

inemise vutimunnõ, sõs nüüd tulõ vahtsõnõ süük: nutimuna.

Hummogu tulõt sängüst vällä. Ma tiia-i, kas peldikuh iks tohet mahheriigih kävvü. Ku vaia, käüt iks tassakõistõ är. Sõs istut lavva taadõ, võtat nutitelevhoni peio ja kaet paar minotit munapilti. Pääle kaet kohvipilti ja omgi hummogu- süük olõmah. No ja tuul juhul olõki-i vast peldikuhe kah asja. Nutiriigih saat väega mahhelt är ellä.

MUDA MARI

Telli Uma Lehti!

Telli saa ExpressPostist: tellimine.ee/umaleht
tel 617 7717 vai postkontorist.

Latsilõ

Vastus saada' üte nädäli joosul meilliaadrõssi pääle latsinukk@umaleht.ee vai postiaga: Uma Leht Tartu 48 65609 Võro.

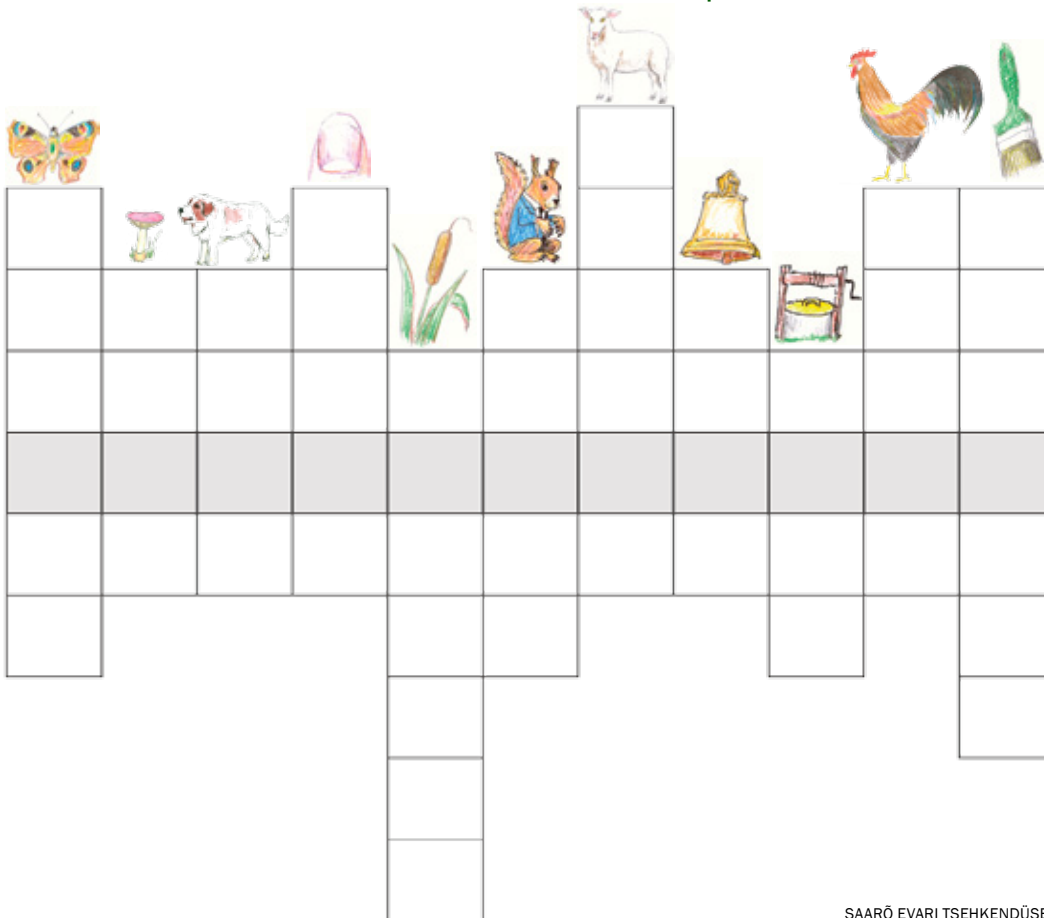
Vastussõ mano panõ' kirja uma nimi, vannus ja kimmähe ka postiaadrõs.

Vastajidõ vaihõl loositas vällä võrokeelitsit latsiraamatit vai plaatõ.

Latsinukka tugõva' Võro Instituut ja Võro selts VKKF.

Minevä kõrra ülesandõ vastussidõ iist saa avvohinna HEINMETSA HANNA (15) Häätaro küläst.

Täüdä' är' ristsõna! Vastussõs saat teedä', mis peetäs 28. seo kuu pääväl. Vastus saada' meile ildambalt 1. märdikuu pääväs!

SAARÕ EVARI TSEHKENDÜSE'